

תת"ע 8362/08 - מדינת ישראל נגד שני גולן

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 8362-08-15 מדינת ישראל נ' שני גולן
בפני כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
שני גולן
הנאשםת

הכרעת דין

.1. כנגד הנאשםת הוגש כתוב אישום לפי ביום 08/07/15 בשעה 08:27, נаг ברכבו ובעת הנהיגה השתמש בטלפון הנייד שלו באמצעות דיבורית, וזאת בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961. (להלן: "התקנות").

.2. יאמר כי החלטתי לאמץ את גרסת המאשימה, וזאת מן הטעמים הבאים:

.א. הדוח המפורט של השוטר המחזק בעדותו, אשר מהווה נדבר עיקרי בגרסה המאשימה, היה מפורט וקורנטי ותייך במידותיה את הבדיקה של השוטר בנאשםת אווחזת בידה השמאלית בעת הנהיגה בפלאפון עם כיסוי כהה ושפטיה נעות, ומשהבהינה בשוטר מורה לה לעוצר בצד, הורידה את הטלפון מגובה הסנטר אל ברכיה.

.ב. גרסת המאשימה אף קיבלה חיזוק מהנאשםת עצמה, אשר הודהה בעצם אחיזת מכשיר הפלאפון בידה במהלך הנסיעה אך טענה כי מעבר לפעולה זו, לא בוצעה כל פעולה נוספת נספהת כאשר המכשיר בידה ולא שוחחה באמצעותו. כמו כן, טענת הנאשםת לעניין חפותה מאחר ולא שוחחה בטלפון בשעת האירוע הינה שגואה מיסודה, שכן מטרת אחיזת הטלפון בזמן הנהיגה אינה רלוונטית. עצם החזקת המכשיר מהויה שימוש בו, גם אם הנאג לא הספיק לדבר או לעשות פעולה אחרת עם הטלפון.

לענין זה, הרי שלא מכבר כודדה פרשנותה הנכונה של תקנה 28(ב) לתקנות **בעפ"ת 16-05-08-58780**.

ברוך בן יוסוף נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报 ביום 22.11.16) ולפיה:

"לפי נוסח תקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, אשר קדם לתיקון משנה 2007, מטרת החוקיקה הייתה לאסור על דברו בטלפון בזמן הנהיגה ברכב, כאשר הנהג אוחז במכשיר הטלפון ואחיזתו בהגה מתבצעת באמצעות ידו השנייה. הפרשנות הנכונה של תקנה 28(ב)(1)(ב) הינה כי אסור לאוחז בטלפון בזמן הנהיגה. האיסור חובק גם שליחת או קריית מסרונים באמצעות חדשים, אף שטרם היו בשימוש משנה 2007. הכוונה לשימוש המתבצע כאשר הטלפון נמצא נושא בדיבורית, להבדיל מאחיזתו בידי הנהג, שהיא אסורה על פי התקנה, יהיה השימוש בטלפון אשר יהיה המערער נصفה בידי השוטרים אוחז בידו במכשיר הטלפון בזמן הנהיגה ברכבו. משכן, בדיון ורשות המערער"

מה עוד, כי פلت השיחות שהגישה הנואשת לביהם"ש אינו רלוונטי, שכן לא מסרה היא לשוטר בשעת האירוע את מספר הנייד שלה ועל כן לא ניתן לבצע התאמה בין מספר הטלפון באמצעות בוצעה העבירה לבין מספר הטלפון ממנו נוהלו שיחות ביום האירוע עפ"י פلت השיחות שהוגש. יותר מכך, אף אם הייתה התאמה כנ"ל, הרי שמעיון בפלט השיחות שהגישה הנואשת, עולה כי מספר דקוט לפני שעת האירוע (08:27) ולאחריו, נוהלו שיחות באמצעות המכשיר אשר באמצעותו בוצעה העבירה.

יש אף לדחות את טענת הנואשת כי הד"ח שהוגש אינו שייך לה וכי כתב היד אינו שייך לשוטר כי זהו אינו כתב ידו של גבר. שכן, ניכר כי ישנה התאמה בין הד"ח שהוגש לבין עדות הנואשת בדבר אחיזתה במכשיר בידה בשעת האירוע ובסיורה למסור לשוטר את מספר הנייד שלה, בין היתר.

לפיכך, ומאחר והודתה הנואשת הלכה למעשה כי אחזה במכשיר הפלפון בידה במהלך נסיעתה, הרי שיש להרשעה בעבירה המויחסת לה, אף אם לא ניהלה שיחת טלפון באמצעותו.

לאור כל האמור לעיל, עולה בנסיבות העניין כי עדודה המאשימה במידת ההוכחה הנדרשת במשפט הפלילי, והריני מרשים את הנואשת בעבירה המויחסת לה בכתב האישום שהוגש כנגדה.

קובע לטיעונים לעונש ליום 7/6/17 ساعה 12:00.

הנאשת תהיה פטורה מהתיצבות במידה ותמציא טיעונים לעונש בכתב.

המצוירות תמציא העתק **לצדדים.**

ניתנה היום, ט' אדר תשע"ז, 07 ממרץ 2017, בהעדר הצדדים.